

Praha 10. února 2011

SEXUÁLNÍ ZNEUŽÍVÁNÍ V CÍRKVI VYŽADUJE TRANSPARENTNÍ ŘEŠENÍ

V nakladatelství Portál právě vychází kniha Zamlčené rány s podtitulem Otázky sexuálního zneužívání v katolické církvi. Autor, německý psycholog, psychoterapeut a teolog Wunibald Müller, hovoří k tématu velmi otevřeně, vysvětlující pasáže dokládá popisy konkrétních případů a nastiňuje také cesty k prevenci.

Autorovy úvahy se odvíjejí od jednoznačného stanoviska, jímž je transparentnost. Jen vyslovení pravdy a přiznání všeho, co se stalo, může pomoci zahojit utržené rány. „*V případech sexuálního zneužívání mladistvých kněžími pomůže jen postup, který nic a nikoho nešetří, jen zcela otevřené osvětlení situace... Na tom, jakým způsobem budou církve a řády postupovat..., se ukáže, jakou mají sílu, důvěryhodnost, pocit odpovědnosti a pokoru.*“

Kniha je rozdělena do dvou částí. V první (Vidět sexuální zneužívání v církvi a zabránit mu) autor na základě své mnohaleté psychoterapeutické praxe s oběťmi i pachateli vysvětluje, kdy jde o sexuální zneužívání, co může napomáhat tomu, že někdo sexuálně zneužívá druhé osoby, jaké profily pachatelů můžeme rozlišovat, co je třeba mít na paměti při výběru kandidátů kněžského úřadu nebo řeholního života a jak lze lépe rozeznávat potencialitu sexuálního zneužití. Za zásadní přitom považuje poznání své vlastní sexuality a psychosexuální vývoj každého člověka, který „*musí vykonat každý nezávisle na tom, zda chce žít v celibátu, nebo v partnerském vztahu. Jen ten, kdo projde tímto vývojem, bude schopen zacházet zralým způsobem se svou sexualitou.*“

Důraz klade i na vzdělávání kněží v oblasti sexuality, jež musí přestat být tabu. Budoucí kněží musejí být schopni zážitků intimity ve vztazích s ženami i muži, které nebudou v rozporu s celibátem. Právě takové vztahy se znaky důvěry, pocitu bezpečí, otevřenosti, empatie apod. považuje za rozhodující ochranu před potenciálním sexuálním zneužíváním. I kněžský život má naplňovat erós a intimita. „*...vzdát se genitální sexuality a krásných zážitků s ní spojených sice může znamenat velké sebeomezení, ale toto sebeomezení nemusí nutně vést k tomu, že člověk psychicky onemocní.*“

Odvážně se Müller pouští také do tématu homosexuality. Uvažuje nad tím, proč je v církvi vysoké procento kněží-homosexuálů, jak souvisí homosexualita se sexuálním zneužíváním a rovněž ostře polemizuje se zněním vatikánského dopisu požehnaného papežem Benediktem XVI., podle něž nemá být muž s homosexuálními vlohami vysvěcen na kněze.

Druhá část knihy (Zamlčené rány) se věnuje jak obětem, tak pachatelům sexuálního zneužívání a lidem v jejich okolí, kteří jsou událostmi také ovlivněni. Autor tu opět zdůrazňuje potřebu otevřenosti. Církev musí přistoupit k obětem a jejich rodinám, pečovat o ně a „ošetřit rány“. Měla by dokonce mít dostatečně vzdělané muže či ženy, kteří budou moci vystupovat jako obhájci obětí. Rovněž vůči pachatelům má církev odpovědnost, je třeba s nimi pracovat, poskytnout jim pomoc, mj. v podobě psychoterapie a duchovního doprovázení, nevyločit je ze společnosti, ale nadále s nimi zacházet slušně a snažit se pochopit příčiny jejich jednání. Je třeba velké citlivosti a trpělivosti, ale nynější situace se stále přibývajícimi odhaleními nových případů zneužívání je pro církve současně velkou šancí, aby po prolomení hráze začal proces léčby a uzdravování.

Teoretické části knihy autor doplňuje popisem konkrétních případů. Na nich velmi otevřeně dokládá svá tvrzení a současně je komentuje – proč k nim došlo, jaké okolnosti ke zneužití vedly, čím se daný člověk – představitel církve provinil.

Důležitou součástí knihy je i její přesah do praxe. Müller ukazuje, že problematika se netýká jen osob zasvěcených Bohu, ale také vychovatelů a pracovníků pomáhajících profesí. Nastiňuje možnosti, jak svoji sexualitu poznat a dále s ní pracovat tak, aby byla součástí zdravého a vyváženého života.

Kontakt:

Mgr. Jitka Pourová, pourova@portal.cz, tel. 283 028 503, 724 635 671

Portál, s.r.o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8

www.portal.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal